

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1Csp/72/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121461441
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Majerníková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:6121461441.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Silviou Majerníkovou v spore žalobcu: Alektum Capital II AG, so sídlom Gubelstrasse 24, 6300 Zug, Švajčiarsko, reg. Č. CHE-496.825.067, zastúpeného Hudec s.r.o., advokátskou kanceláriou so sídlom Lazaretská 23, 811 09 Bratislava, IČO: 36 855 260, proti žalovanému: A. C., nar. XX.X.XXXX, bytom R. XXX, XXX XX W., o zaplatenie sumy 307,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca v rámci upomínacieho konania podal dňa 25.8.2021 na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vydanie platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť mu sumu 307,20 eur spolu s príslušenstvom a náhradou trov konania. Návrh odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 10.8.2021 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách č. 30913187, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytoval žalovanému služby satelitnej televízie (ako aj s tým spojené služby nájmu koncových zariadení). Poskytnuté služby právny predchodca žalobcu v zmysle zmluvy účtoval žalovanému na mesačnej báze. Nakoľko sa žalovaný dostal s úhradou vystavených faktúr do omeškania, právny predchodca odstúpil od zmluvy. Pretože žalovaný porušil svoju povinnosť vrátiť prenajaté koncové zariadenie v zmysle bodu 2 zmluvy a VOP, poslednou faktúrou si právny predchodca žalobcu uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávok, ktorá nadobudla účinnosť dňa 1.4.2020. Následne sa žalobca pokúsil o mimosúdne urovnanie dlhu, žalovaný však na výzvu nereagoval.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci platobný rozkaz, ktorý sa však žalovanému nepodarilo doručiť. Preto vec podľa § 10 ods. 3 resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní bola postúpená na Okresný súd Rožňava, čím zo zákona sa zrušil platobný rozkaz.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola riadne doručená dňa 16.12.2021, nevyjadril a nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. V danom prípade sa jedná o spotrebiteľský spor podľa § 290 CSP. V zmysle citovaného ustanovenia spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

5. Podľa § 297 písm. b) CSP, v spotrebiteľskom spore pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur.

6. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd nenariadil na prejednanie veci samej ústne pojednávanie, keďže hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a skutkové tvrdenia strán sa považujú za nesporné. Súd preto v súlade s § 297 CSP vo veci samej rozhodol bez nariadenia pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 27.1.2022. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu dňa 13.1.2022, t.j. najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

8. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. 30913187, faktúrami, Odstúpením od zmluvy zo dňa 18.3.2019, Poslednou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 7.6.2021, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 1.4.2020, Prílohou č. 4 : Zásady kybernetickej bezpečnosti, zoznamom postúpených pohľadávok, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.4.2020, Vyjadrením žalobcu zo dňa 20.12.2021, Všeobecnými podmienkami pre poskytovanie verejných služieb účinnými od 1.3.2017, Cenníkom pre poskytovanie verejných služieb účinnými od 15.5.2017, ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

9. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzatvorenej podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách č.30913187 súd zistil, že obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. uzavrela so žalovaným dňa 10.8.2017 túto zmluvu, ktorou sa zaviazala zriadiť a poskytovať služby žalovanému a žalovaný sa zaviazal platiť cenu a poplatky v zmysle zmluvy. Predmetom zmluvy bola služba satelitnej televízie - základný balík, Satelit Štandard. V zmluve je uvedené, že dojednaná bola doba viazanosti 24 mesiacov.

10. Faktúrou č. 1805137424 splatnou dňa 10.6.2018 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur, Satelit extra HU+ sumu 3,30 eur a Satelit maxi sumu 12,90 eur, teda celkovo sumu 17,70 eur.

Faktúrou č. 18006137579 splatnou dňa 10.7.2018 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur, Satelit extra HU+ sumu 3,30 eur a Satelit maxi sumu 12,90 eur, teda celkovo sumu 17,70 eur.

Faktúrou č. 1807136396 splatnou dňa 10.8.2018 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur, Satelit extra HU+ sumu 3,30 eur a Satelit maxi sumu 12,90 eur, teda celkovo sumu 17,70 eur.

Faktúrou č. 1805137424 splatnou dňa 10.9.2018 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur a poplatok za prerušenie služby pre neplatenie v sume 14,90 eur, teda celkovo sumu 16,40 eur.

Faktúrou č. 1809136085 splatnou dňa 10.10.2018 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur.

Faktúrou č. 1810137697 splatnou dňa 10.11.2018 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur.

Faktúrou č. 1811134542 splatnou dňa 10.12.2018 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur.

Faktúrou č. 1812133728 splatnou dňa 10.1.2019 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur.

Faktúrou č. 1901133187 splatnou dňa 10.2.2019 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur.

Faktúrou č. 1902134574 splatnou dňa 10.3.2019 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za nájom koncového zariadenia sumu 1,50 eur.

Faktúrou č. 1904132962 splatnou dňa 10.5.2019 spoločnosť DIGI SLOVAKIA s.r.o. vyúčtovala žalovanému za aktivačný poplatok za STB sumu 26,50 eur, základný balík maxi sumu 3,30 eur, doplatok extra HBO sumu 6,- eur, pokutu za nevrátenie Scart kábla v sume 3,- eur, pokutu za nevrátenie diaľkového ovládača v sume 10,- eur, pokutu za nevrátenie koncového zariadenia v sume 50,- eur, pokutu za nevrátenie smart karty v sume 19,90 eur, pokutu za nevrátenie zdrojového kábla v sume 10,-

eur, pokutu za porušenie záväzku viazanosti v sume 50,- eur a základnú inštaláciu technikom v sume 50,- eur, teda celkovo 228,70 eur.

11. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len zákon č. 351/2011 Z.z.), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

12. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z., podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

13. Podľa § 43 ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z., účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry, c) používať iba telekomunikačné zariadenia spĺňajúce požiadavky osobitných predpisov.

14. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z., ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

15. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z.,

16. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase podpisu zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa odseku 4 písm. a/ uvedeného ustanovenia, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

20. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

21. Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

22. Podľa § 48 ods. 1, 2 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

23. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a jej odôvodnenia a po vykonanom dokazovaní žalobu mal za nedôvodnú v celom rozsahu a preto ju zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo jednak nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, čo samo o sebe bolo dôvodom pre zamietnutie žaloby bez ďalšieho. Preukázaná však nebola, ani jeho súdna vymáhateľnosť, čo by viedlo k zamietnutiu žaloby aj keby žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu preukázal, čo však neurobil.

24. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu sa súd zaoberal ex offio, nakoľko uplatňovaná bola pohľadávka zo záväzkového vzťahu, ktorý mal byť žalovaným uzavretý s telekomunikačným podnikom, spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, a.s., pričom nemožno opomenúť, že priamo zákon o elektronických komunikáciách nad rámec všeobecnej úpravy v Občianskom zákonníku upravuje osobitné zákonné podmienky postupiteľnosti pohľadávky podniku, ktorých splnenie tu žalobca nesúci dôkazné bremeno nepreukázal. Vzhľadom na výslovnú, jasnú, jednoduchú a zrozumiteľnú zákonnú úpravu zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku v § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách je povinnosťou každého žalobcu domáhajúceho sa žalobou nárokov postúpených mu telekomunikačným podnikom preukázať splnenie podmienok postupiteľnosti pohľadávky už pri podaní žaloby. Teda už pri podaní žaloby označiť a pripojiť dôkazy na preukázanie splnenia týchto zákonných podmienok. Táto skutočnosť je samozrejماً, jasná a všeobecne známa, nejde o žiadne prekvapivé právne posúdenie, postup, či prekvapivý názor súdu. Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7CoCsp/38/2020 totiž otázka „či na základe tejto zmluvy o postúpení pohľadávok došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatňovanej v konaní na žalobcu, už nie je otázka skutkových tvrdení strán, ale otázka právneho posúdenia veci. Ide pritom o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci,“. V kontradiktórnom sporovom konaní kde neunesenie bremena tvrdenia a dôkazného bremena má pre žalobcu za následok stratu sporu či jeho časti nie je povinnosťou súdu žalobcu vyzývať k splneniu týchto povinností, keďže ich neunesenie nebráni pokračovaniu v konaní, lebo nejde o procesné vady žaloby, ale bráni vyhovneniu žalobe. V opačnom prípade by súd zásadu nestrannosti a rovnosti strán porušil, nakoľko by tým jednej strane pomáhal k úspechu v spore, keďže nejedná sa o odstraňovanie väd podania na ktoré dopadá § 129 CSP. Preto bolo na žalobcovi, aby už spolu so žalobou predložil všetky zákonom predpokladané dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie a splnenia zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku čo sa nestalo. Vzhľadom na skutočnosť, že subjektom s ktorým žalovaný uzavrel zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej mala vzniknúť žalovaná pohľadávka nebol žalobca ale telekomunikačný podnik- obchodná spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. ktorej predmetom podnikania zapísaným v obchodnom registri je okrem iného poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb (zriaďovanie a prevádzkovanie verejnej telekomunikačnej siete) a vzhľadom na tvrdenie žalobcu, že pohľadávka voči žalovanému bola mu postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok, základnou otázkou pre rozhodnutie, ktorú bolo nevyhnutné vyriešiť skôr než by súd pristúpil k samotnému posúdeniu výšky nároku a jeho súdnej vymáhateľnosti bolo vyriešiť si otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Zodpovedanie uvedenej otázky súdom je nevyhnutné vždy, teda aj bez námietky a bez ohľadu na postoj žalovaného, teda bez ohľadu na to, či sám žalovaný nárok voči nemu uplatnený sporí alebo nie (k tomu podporne pozri napr. rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.21Co/83/2017 alebo 18Co/101/2017).

25. Podľa súdu nebola v spore preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu, teda platné postúpenie pohľadávky voči žalovanému, či čo i len jej časti na žalobcu, čo bol prvý dôvod, pre ktorý súdu

neostávalo iné, než žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Bolo na žalobcovi ako tvrdenému postupníkovi pohľadávky, aby spolu so žalobou predložil dôkazy na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie v spore, čo sa nestalo. Žalobca tu uplatnené nároky vyvodzuje zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej medzi Podnikom- DIGI SLOVAKIA, s.r.o. a žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Zmluva o poskytovaní verejných služieb nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom ani Občianskom zákonníku, upravená je v osobitnom zákone č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom svojím charakterom ide o zmluvu spotrebiteľskú (§ 52 a nasl. OZ). Niet tak pochyb, že medzi žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom a spoločnosťou DIGI SLOVAKIA, s.r.o. jednalo sa o spotrebiteľský, občianskoprávny vzťah.

26. Táto zmluva bola uzavretá podľa zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, pričom spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. označená je v nej ako „Podnik“, ktorým sa podľa § 5 ods. 1 uvedeného zákona rozumie každá osoba, ktorá splnila oznamovaciu povinnosť podľa § 15 s tým, že poskytovanie siete alebo služby v oblasti elektronických komunikácií pre tretiu osobu je podnikaním. Žalovaný v zmluve označený bol ako účastník, ktorým sa podľa § 5 ods. 4 uvedeného zákona rozumie koncový užívateľ, ktorý uzatvoril s podnikom poskytujúcim verejnú službu zmluvu o poskytovaní verejných služieb. V § 43 zákona č. 351/2011 Z.z. označenom ako „práva a povinnosti podniku a užívateľa“ je obsiahnutý odsek 13, podľa ktorého ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka. Ustanovenie § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách predstavuje k ustanoveniu § 524 a nasl. OZ o postúpení pohľadávky osobitné zákonné ustanovenie (*lex specialis*), ktorého cieľom *ratio legis* je sprísnenie postúpenia pohľadávky podniku a vytvorenie priestoru na strane spotrebiteľa zabrániť postúpeniu pohľadávky. Porušenie týchto zákonných pravidiel spôsobuje neplatnosť právneho úkonu pre rozpor so zákonom. Vzhľadom na uvedené nemôžu byť podľa názoru súdu žiadne pochybnosti, že zákonom o elektronických komunikáciách sú odchylné od všeobecných pravidiel o postúpení pohľadávky v Občianskom zákonníku sprísnené pravidlá pri postupovaní pohľadávok z telekomunikačných podnikov na iné subjekty. Pre platné postúpenie pohľadávky podniku tak musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky upravené v § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách, teda podnik môže svoju pohľadávku postúpiť až po predchádzajúcej písomnej výzve podniku, a ak účastník je napriek nej nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho, podľa zákona akéhokoľvek peňažného záväzku voči Podniku. Podľa § 525 ods. 2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom. Súd je toho názoru, že postúpenie pohľadávky Podniku, ktoré je v rozpore so zákonnými pravidlami podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách je právnym úkonom odporujúcim zákonu, a tým absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ, podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Ide o analogickú úpravu, ako je úprava § 92 ods. 8 zákona o bankách vo vzťahu ku ktorej Najvyšší súd SR napr. v rozhodnutí zo dňa 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 uzavrel, že podmienky podľa § 92 ods.8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané).

27. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ). Žalobca nepredložil dôkaz, že bol dodržaný daný zákonný postup, a že teda postúpeniu pohľadávky predchádzala písomná výzva podniku po ktorej účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní bol v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku. Na splnenie dôkaznej povinnosti a unesenie dôkazného bremena žalobcu v tomto smere bolo potrebné predložiť písomnú výzvu podniku s dôkazom o jej doručení, či aspoň odoslaní žalovanému viac ako 90 dní pred postúpením pohľadávky, čo sa nestalo. Za výzvu podľa § 43 ods.13 zákona o elektronických komunikáciách možno považovať Odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 18.3.2019, avšak doručenie tohto odstúpenia účastníkovi nebolo preukázané. Žalobca teda nepredložil žiaden dôkaz o doručovaní výzvy žalovanému (doručení žalovanému, teda či, kedy ako sa tak malo stať). Keďže žalobca vôbec netvrdil, že by bola uskutočnená takáto výzva nevyhnutná pre splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky Podniku, teda či vôbec, a ak áno kedy konkrétne, v ktorý deň a ako mala byť prípadne taká

výzva v zmysle § 43 ods.13 uvedeného zákona žalovanému doručená, pre úplnú absenciu takéhoto konkrétneho skutkového tvrdenia nebolo možné vychádzať ani z jeho nepopretia žalovaným.

28. Skutkové tvrdenia upravuje § 150 CSP, ktoré zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu, a to povinnosť tvrdiť. Stranu sporu zaťažuje bremeno tvrdenia (onus dicendi). Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom (onus probandi) je predpokladom pre úspech v spore. Nesplnenie povinnosti tvrdiť, resp. nesplnenie povinnosti „relevantne“ tvrdiť má pre stranu sporu procesnoprávnu sankciu. Táto sankcia má podobu prehry sporu. Prejaví sa teda v meritórnom rozhodnutí veci. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Sporové konanie sa riadi zásadou formálnej pravdy a rozsudok súdu v zásade nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Platí, že strana sporu je povinná tvrdiť skutočnosti, ktoré sú na základe hmotného práva spôsobilé privodiť jej úspech v spore. Povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti tak znamená, že je potrebné uviesť všetko, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva privodiť úspech strany v spore). Ak teda žalobca tu v žalobe vôbec netvrdil, že by postupca pred postúpením pohľadávky uskutočnil písomnú výzvu (ktorú predpokladá § 43 ods.13 zákona č.351/2011 Z.z.), potom sa nemôže odvolávať na nepopretie skutkových tvrdení žalovaným, lebo popierať, či nepopierať možno len to, čo je uvedené a nie niečo, na čo strana nemohla ani pomyslieť, lebo to uvedené nikde ani náznakom nie je. Domnienka v zmysle § 151 ods.1 CSP o nespornosti nepopretých skutkových tvrdení platí len pre uvedené skutkové tvrdenia. Nemôže tak žalobca úspešne tvrdiť ani nesplnenie zákonných podmienok pre rozhodnutie sporu bez pojednávania (§ 297 písm. b/ CSP) lebo tam obsiahnutá podmienka, že „skutkové tvrdenia strán nie sú sporné“, sa logicky viaže len k skutkovým tvrdeniam, ktoré v žalobe obsiahnuté sú a nie k tým, ktoré v nej obsiahnuté nie sú, hoci v nej obsiahnuté bezpodmienečne mali byť a ktorých neuvedenie má za následok zamietnutie žaloby pre neunesenie bremena tvrdenia. V danom prípade žalobca spolu s podanou žalobou nepredložil dôkaz o doručení výzvy, resp. odstúpenia od zmluvy (či doručovania do sféry dispozície žalovaného), žiadnu takú výzvu ani netvrdil, teda nepreukázal splnenie zákonných podmienok postupiteľnosti pohľadávky telekomunikačného podniku. Nepreukázanie postupiteľnosti pohľadávky je samostatným dôvodom pre nevyhovenie žaloby, lebo má za následok, že súd nemá žalobcom za preukázané, že žalobca ako tvrdený postupník platne nadobudol tu uplatňovanú pohľadávku.

29. Žalobca na preukázanie svojej aktívnej vecnej legitímácie súdu predložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020, bez dôkazu o jeho doručovaní žalovanému. Súdu je dobre známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.4Obo/210/2001, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Avšak toto rozhodnutie je tu nepoužiteľné, lebo týkalo sa postúpenia pohľadávky pri zmluve o dielo v obchodnom záväzkovom vzťahu a nie postúpenia pohľadávky telekomunikačného podniku v spotrebiteľskom vzťahu v nadväznosti na posudzovanie dodržania zákonných podmienok § 43 ods.13 zák. o elektronických komunikáciách. Koniec koncov, rovnaký názor k uvedenej otázke zaujal aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 v ktorom vo vzťahu k uvedenému judikátu uviedol, že jeho závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Podľa Najvyššieho súdu uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyklučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Ani prípadné neplnenie povinnosti účastníka platiť cenu telekomunikačných služieb nič nemení na tom, že súd musel z úradnej povinnosti prihliadnuť na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko vymáhanie pohľadávky a uplatnenie práv v právnom štáte musí mať a má svoj právny rámec, zákonný postup a ani prípadná, čo by i nesporná existencia dlhu dlžníka nemôže ospravedlniť jeho nedodržanie. V danom prípade sa navyše plnenia domáha profesionál znalý práva proti neprofesionálovi - spotrebiteľovi, preto nedodržanie zákonných podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle osobitných ustanovení zákona o elektronických komunikáciách tu ide na ťarchu veriteľa a nemôže ho zhojiť ani

neplnenie povinnosti dlžníka, keďže dlžník na neplatnosti postúpenia pohľadávky žiadnu vinu nenesie a nijako túto neplatnosť nezavinil.

30. Len pre úplnosť súd uvádza, že ak by aj bola preukázaná aktívna vecná legitímácia, i tak by bola žaloba nedôvodná, vzhľadom na žalobcom predložené odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb pôvodným veriteľom. S odstúpením od zmluvy je totiž spojený zánik práv a povinností zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb. Podľa Občianskeho zákonníka sa odstúpením od zmluvy zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc; § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ). Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú práva z nej aj napriek jej zrušeniu s účinkami od vzniku zmluvy odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy, zhoršujú postavenie spotrebiteľa (§ 54 ods.1 OZ), pretože spotrebiteľa zaväzuje nad rámec povinností vzniknutých podľa OZ v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc, postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie, ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku. Preto ak pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy, odstúpením od zmluvy túto zrušil s účinkami od začiatku (ex tunc; § 48 ods. 2), čím zanikli práva a povinnosti zo zmluvy a momentom odstúpenia od zmluvy vznikli práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ). Keďže v prípade žalovanému poskytnutých telekomunikačných služieb takáto reštitúcia innatura nebola možná, keďže tieto ich poskytnutím boli spotrebované, bolo treba zo strany žalovaného poskytnúť peňažnú náhradu, ktorá znamená ekonomickú protihodnotu toho, čo nemožno vrátiť in natura, tu ňou bola cena poskytnutých služieb. V prípade žalovaného to teda znamenalo povinnosť zaplatiť neuhradenú cenu poskytnutých služieb. Na základe uvedeného tak možno uzavrieť, že ak žalobca tvrdí odstúpenie od zmluvy, potom odo dňa odstúpenia od zmluvy sa táto od začiatku zrušila, každý z účastníkov bol povinný vrátiť druhému účastníkovi všetko, čo podľa nej dostal, a od toho dňa žalobca zároveň mohol uplatniť svoje právo na súde. Pre právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia (vysporiadanie a včasné uplatnenie nárokov z bezdôvodného obohatenia, čo sa týka aj plnení krytých zmluvnou pokutou) pritom zákon v ust. § 107 ods. 1 OZ určil ako primeranú dvojročnú premlčaciu dobu, uplynutie ktorej tu v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka znamená zákonnú prekážku pre vymáhanie daného práva, na čo by súd musel prihliadnuť ex offo. Teda ak došlo k odstúpeniu od zmluvy, jej ukončeniu, v dôsledku čoho následne žalovanému boli vyúčtované zmluvné pokuty (za porušenie záväzku viazanosti a iné) poslednou faktúrou zo dňa 23.4.2019 splatnou dňa 10.5.2019, tak vzhľadom na to, že žaloba bola upomínaciemu súdu doručená až dňa 25.8.2021, teda viac ako 2 roky po odstúpení ktoré predchádzalo vystaveniu faktúry, potom žalobca svoj nárok uplatnil po uplynutí premlčacej doby (uvedené posúdenie zohľadňuje pripočítanie 76 dní k premlčacej dobe v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. (35 dní za obdobie neplynutia lehôt od 27. 3. 2020 do 30. 4 2020 a 41 dní od 19.1.2021do 28.2.2021) a jeho žalobu voči žalovanému by súd musel aj z toho dôvodu zamietnuť. Súd poukazuje na závery uznesenia Krajského súdu v Prešove sp.zn.7Co/112/2019, ktoré hoci sa jednalo o úver vo vzťahu k účinkom odstúpenia od spotrebiteľskej zmluvy sú analogicky aplikovateľné aj na túto vec, kde ten uviedol (body 17 až 19 odôvodnenia) „narozdiel od uvedeného Občiansky zákonník s odstúpením od zmluvy v ust. § 48 ods. 2 v zásade spája jej zrušenie, a to s účinkami od začiatku. Zákonná úprava odstúpenia od zmluvy v Občianskom zákonníku je teda pre žalobkyňu výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa žalobkyňa vzdať nemohla...Ako už bolo skôr konštatované zákonným dôsledkom odstúpenia od spotrebiteľskej zmluvy v súlade s ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka je jej zrušenie od začiatku, čím sa zároveň zrušujú i ustanovenia zmluvy upravujúce úrok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania a poplatky. Účinným odstúpením od zmluvy nastupuje režim bezdôvodného obohatenia upravený v ust. § 451 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka“.

31. V súvislosti s posúdením konkrétne premlčania nárokov na zaplatenie ceny služieb a zmluvných pokút uplatňovaných podnikmi v zmysle zákona o elektronických komunikáciách v prípade odstúpenia od zmluvy (s dvojročnou premlčacou dobou) súd podporne poukazuje tiež na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.8Co/171/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 19Co/138/2016, či rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn.13Csp/274/2019 (viď najmä bod 48 odôvodnenia). Súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/52/2016 kde ten preskúmavajúc správnosť záveru súdu prvej inštancie o zamietnutí nároku telekomunikačného podniku na cenu služieb a zmluvných pokút v obdobnom prípade v súvislosti s odstúpením od zmluvy uviedol :„Nemožno však súhlasiť s

argumentom žalobcu o tom, že je potrebné preto počítať lehotu 3 ročnú ako lehotu premlčaciu, keďže odstúpením od zmluvy v zmysle Občianskeho zákonníka sa zmluva ruší od počiatku a nároky dodávateľa služby sa rovnajú nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia, teda zaplatenia toho, čo dovtedy žalobca v prospech žalovaného plnil. Preto neobstojí obrana žalobcu týkajúca sa počítania nároku s prihliadnutím na 3 ročnú premlčaciu lehotu, a vec súd prvej inštancie správne právne posúdil (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR 3MCdo/14/2014).

32. Zhrnúc všetko vyššie uvedené teda žalobe žalobcu nebolo možné ani sčasti vyhovieť, lebo jednak žalobca vôbec nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku, čo bolo samo osebe dôvodom na zamietnutie žaloby bez ďalšieho (prvý dôvod) a navyše, i keby ju preukázal i tak by mu ním uplatnený nárok nebolo možné priznať pre zrušenie dojednaní od počiatku odstúpením od zmluvy a pre uplynutie dvojročnej premlčacej doby pre jeho súdne vymáhanie v zmysle § 107 a § 54a OZ (druhý dôvod).

33. V danom prípade hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci (k tomu viď už spomínané aktuálne rozsudky Krajského súdu Prešove sp.zn.3CoCsp/11/2021 alebo 7CoCsp/38/2020) a skutkové tvrdenia (t.j. tie ktoré boli uvedené v žalobe, čo logicky neplatí pre skutkové tvrdenia, ktoré v nej žalobca vôbec neuviedol, hoci ich uviesť mohol a mal) neboli sporné, preto nebolo potrebné nariaďovať pojednávanie (§ 297 písm. b/ CSP). Nariadenie pojednávania by tu bolo úplne nevhodné a nič by nemohlo zmeniť na závere súdu o nedôvodnosti žaloby (vzhľadom na vyššie uvedené dôvody), keďže účelom pojednávania ani postupu podľa § 181 ods. 2 CSP v žiadnom prípade nie je nahrádzať pasivitu žalobcu a nesplnenie jeho povinností (uniesť bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno), a už vôbec nie oznámiť mu aké tvrdenia alebo dôkazy má ešte uviesť, alebo predložiť, aby bol v spore úspešný.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože v konaní síce bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, však žiadne trovy konania mu nevznikli. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie

prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.